

இஸ்லாத்தில் ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்கான தீர்வு

இஸ்லாம் ஏழ்மையை ஒழிக்கப் பல்வேறு வழிகளைக் கையாளுகின்றது.

1 வேலை செய்வது மற்றும் பொருள் சம்பாதிப்பதை ஊக்குவிக்கின்றது

ஏழ்மையானது ஒரு சமுதாயத்தினை அனைத்து நிலைகளிலும் நஷ்டத் தின்பால் கொண்டுசெல்கின்றது என்பது உறுதியாக்கிவிடுகின்றது என்ற உண்மையை இஸ்லாம் கூறுகின்றது, இதன் காரணமாக, அதன் ஸ்திரத்தன்மையும் அமைதியும் நிம்மதியும் இல்லாதுபோகின்றது, சமுதாயத்தில் குழப்பமும் சீர்கேடுகளும் பரவிவிடுகின்றன. ஏழ்மையினை ஒழிப்பதற்காக இஸ்லாம் ஜஸகாத் கொடுப்பதைக் கட்டாயக் கடமையாக ஆக்கியுள்ளது, அதனை ஏழைகளின்பங்கு மற்றும் உரிமை என்று கூறுகின்றது. ஏழைகள் தங்களுடைய உரிமைகளைக் கேட்டுப் பெறுவதை விட்டுவிடவும் கூடாது, செல்வந்தர்கள் தங்களுடைய ஜஸகாத் தொகையைச் செலத்துவதிலிருந்து பின்வாங்குவதும் தட்டிக் கழிப்பதும் அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல. மாறாக, எவரும் ஜஸகாத் கொடுக்க மறுப்பார்களேயானால், ஹஜ்ரத் அபூ பக்ர் (ர) அவர்கள் ஜஸகாத் கொடுக்க மறுத்தவர்கள்மீது போர் தொடுத்தது போன்று அவர்களுக்கு அதற்கான தண்டனை வழங்கப்படவேண்டும்

2 வேலை செய்வது மற்றும் பொருள் சம்பாதிப்பதை ஊக்குவிக்கின்றது

இஸ்லாம் ஒரு அடிப்படையினை ஏற்படுத்தியுள்ளது, அதாவது, செல்வம் என்பது அல்லாஹ்வுக்கே உரியது, இவ்வகையில், உண்மையிலேயே இது செல்வந்தர்களுடைய சொத்து அல்ல, மாறாக, இது அவர்களிடமுள்ள ஒரு அமானிதம், அவர்கள் அதன் காப்பாளர்கள் மட்டுமே. அல்லாஹ் தஆலா கூறுகின்றான்:

وَأَنْفُقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ (الحديد: 7)

பொருள்: எவற்றின் விஷயத்தில் அவன் உங்களைப் பிரதிநிதியாக்கியிருக்கின்றானோ அவற்றிலிருந்து செலவழியுங்கள்: (அல்ஹதீத்:7)

3 வேலை செய்யும் தகுதியும் ஆற்றலுமுடையவர்களுக்கு வாழ்வாதாரம் தேடும் வாய்ப்பளிக்கவேண்டும்

ஒரு முஸ்லிம் நாட்டின் பொறுப்பு ஆட்சியாளர்கள் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும். ஒரு நபிமொழியில் கூறப்பட்டுள்ளதாவது:

أَنَّ رَجُلًا مِّنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُهُ، فَقَالَ: أَمَا فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ؟ قَالَ: بَلَى، حِلْسٌ نَلْبَسُ تَعْضَهُ وَنَبْسُطُ تَعْضَهُ، وَقَعْبٌ نَشْرَبُ فِيهِ مِنَ الْمَاءِ. قَالَ: اثْنَيْنِ بِهِمَا. قَالَ: فَأَتَاهُ بِهِمَا. فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ، وَقَالَ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَيْنِ؟ قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذُهُمَا بِدِرْهَمٍ، قَالَ: مَنْ يَزِيدُ عَلَي دِرْهَمٍ مَرَّتَيْنِ، أَوْ ثَلَاثًا. قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذُهُمَا بِدِرْهَمَيْنِ، فَأَعْطَاهُمَا إِيَّاهُ، وَأَخَذَ الدَّرْهَمَيْنِ وَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ، وَقَالَ: اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا فَأَنْبِذْهُ إِلَى أَهْلِكَ، وَاشْتَرِ بِالْآخَرِ قَدُومًا فَأُتِنِّي بِهِ، فَأَتَاهُ بِهِ، فَشَدَّ فِيهِ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُودًا بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: أَذْهَبَ فَاحْتَطِبْ وَبِعْ، وَلَا أَرَيْتَكَ خَمْسَةَ عَشَرَ يَوْمًا. فَذَهَبَ الرَّجُلُ يَحْتَطِبُ وَيَبِيعُ، فَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشْرَةَ دَرَاهِمَ، فَأَشْتَرَى بِبَعْضِهَا ثَوْبًا، وَبِبَعْضِهَا طَعَامًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَجِيءَ الْمَسْأَلَةُ نَكْتَةً فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا بِثَلَاثَةِ، لِذِي فَقْرٍ مُتَدَفِعٍ، أَوْ لِذِي غُتْرٍ مُفْطَعٍ، أَوْ لِذِي مُوَجِعٍ (أبو داؤد، الترمذي، ابن ماجه)

பொருள்: அன்ஸாரியான ஒரு மனிதர் இறைத்தூதர் ﷺ அவர்களிடம் உதவி கேட்பதற்காக வந்தார், அதற்கு அவர்கள் ﷺ கேட்டார்கள் உங்கள் வீட்டில் ஒன்றும் இல்லையா? அவர் கூறினார், ஏன் இல்லை, ஒரு கம்பிளி இருக்கின்றது, அதில் ஒரு பகுதியை நாங்கள் விரித்துக் கொள்வோம், மற்றொரு பகுதியை போர்த்திக்கொள்வோம், மற்றும் ஒரு பாத்திரம் இருக்கின்றது அதில் நாங்கள் தண்ணிர் பருகுவோம். அவர்கள் ﷺ கூறினார்கள், அதனை என்னிடம் கொண்டுவா. அவர் அவ்விரண்டையும் கொண்டு வந்தார். இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் அவ்விரண்டையும் வாங்கிக்கொண்டு மக்களை நோக்கிக் கேட்டார்கள், இவ்விரண்டையும் யார் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வார்கள்? ஒருவர் கூறினார், நான் அவற்றை ஒரு திர்ஹுமுக்கு வாங்கிக்கொள்கிறேன். கூறினார்கள் ﷺ ஒரு திர்ஹுமுக்கு அதிகமாக யார் வாங்கிக்கொள்வார் என இரண்டு முறை அல்லது மூன்று முறை கேட்டார்கள். ஒருவர் கூறினார், நான் அவற்றை இரண்டு திர்ஹும்களுக்கு வாங்கிக்கொள்கிறேன். அவ்விரண்டையும் அவருக்கே கொடுத்துவிட்டார்கள், அந்த இரண்டு திர்ஹும்களை வாங்கிக்கொண்டு அவற்றை அந்த அன்ஸாரி (ர) அவர்களிடம் கொடுத்துக் கூறினார்கள்: இதிலிருந்து ஒரு திர்ஹுமுக்கு உணவுப்பொருட்களை வாங்கி அதனை உன்னுடைய வீட்டில் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு திர்ஹுமைக்கொண்டு ஒரு கோடாரியின் அலகு வாங்கிக்கொண்டு என்னிடம் கொண்டுவா. அவரும் அதனைக் கொண்டு வந்தார், அதில் இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் ஒரு கைப்பிடி

யைத் தம்முடைய கரங்களினாலேயே பொருத்தினார்கள், அதன்பின் கூறினார்கள், செல், இதனைக்கொண்டு விறகு வெட்டி வந்து அதனை விற்றுக்கொள், நான் உம்மை பதினைந்து நாட்கள் வரை என் கண் முன்னால் பார்க்கவே கூடாது. அந்த மனிதர் சென்றுவிட்டார், விறகை வெட்டுவார் அதனை விற்பார், இதன் மூலம் பத்து திர்ஹும்களை சம்பாதித்தார், அவற்றில் ஒரு பகுதியைக்கொண்டு துணிகளை வாங்கினார், மற்றொரு பகுதியைக்கொண்டு உணவுப்பொருட்களை வாங்கினார். இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் கூறினார்கள், இது உமக்கு மற்றவர்களிடம் பிச்சை கேட்டு அது மறுமைநாளில் உம் முகத்தின்மீது கரும் புள்ளிகளை உண்டாக்குவதைவிடச் சிறந்ததாக இருக்கும். மற்றவர்களிடம் யாசகம் கேட்பது மூன்று பேரைத்தவிர மற்றவர்களுக்கு உகந்ததல்ல, மிகவும் ஏழ்மையிலுள்ள திக்கற்ற நிலையிலிருப்பவன், மிகவும் பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டு சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருப்பவன், ஒரு கொலை செய்துவிட்டு அதற்கான ஈட்டுத்தொகையைக் கொடுக்கவேண்டிய கட்டாயத்திலுள்ளவன். இவர்களிடத்தில் அதற்கானவழி ஏதும் இல்லையென்றால் அவர்கள் மற்றவர்களிடம் கையேந்தலாம் (அபூ தாலூத், திர்மிதி, இப்னு மாஜா).

இஸ்லாத்தில், வேலையின்மை என்ற சிந்தனையே கிடையாது, இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ، خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ،
كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ (البخاري)

பொருள்: எந்த ஒருவரும் தான் தன்னுடைய கைகளால் சம்பாதித்த திலிருந்து சாப்பிடுவதைவிட சிறந்த உணவை ஒருபோதும் சாப்பிடுவதில்லை. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் தூதர் தாலூத் (அ) அவர்களும் தான் தன்னுடைய கைகளினால் சம்பாதித்தையே சாப்பிட்டு வந்தார் (புகஹாரி).

எந்த ஒருவர் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு தொழிலை மேற்கொண்டு சம்பாதிக்கின்றாரோ அவரை அல்லாஹ் தஆலா அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஜிஹாது செய்பவர்களுக்கு நிகரான சிறப்பினை அளிக்கின்றான், அல்லாஹ் தஆலா கூறுகின்றான்:

وَأَخْرُوجُ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۗ وَأَخْرُوجُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ (المزمل: 20)

பொருள்: வேறு சிலர் அல்லாஹ்வின் அருளைத்தேடி பூமியில் பயணம் செய்கின்றார்கள் என்பதும், இன்னும் சிலர், அல்லாஹ்வின் வழி

யில் போர் புரிகின்றார்கள் என்பதும் (அவனுக்கு நன்கு தெரியும்).
(அல் முஜஸ்ஸம்மில்:20).

ஒரு முஸ்லிம் ஆட்சியாளர் வேலை செய்யும் சக்தியற்ற மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்க முடியவில்லையென்றால், தேவைப்படும் நேரங்களில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வது அரசின்மீது கடமையாகும்.

4 நாட்டில் அரசு பணி புரிபவர்களுக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல்

ஒரு முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்கள்மீது அரசு அலுவல்களைச் செய்பவர்களுடைய சில தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்வது கடமையாக உள்ளது. இறைத் தூதர் ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

مَنْ كَانَ لَنَا عَامِلًا فَلْيَكْتَسِبْ زَوْجَةً، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ خَادِمٌ فَلْيَكْتَسِبْ خَادِمًا، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَسْكَنٌ فَلْيَكْتَسِبْ مَسْكَنًا، قَالَ : قَالَ أَبُو بَكْرٍ : أَخْبَرْتُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : مَنْ اتَّخَذَ غَيْرَ ذَلِكَ فَهُوَ غَالٌّ أَوْ سَارِقٌ (أبو داؤد)

பொருள்: எவர் ஒருவர் நம் சார்பாக ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டாலும், அவருக்கு மனைவி இல்லாதிருந்தால், திருமணத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொள்ளலாம், அவருக்குப் பணியாளர் இல்லாதிருந்தால் பணியாளரை நியமித்துக்கொள்ளலாம், அவர் பணிபுரியும் அந்த ஊரில் வீடு இல்லாதிருக்குமானதால் வீட்டைக் கட்டிக்கொள்ளலாம். ஆனால், இதற்கு மேலாக எதையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டால் அவர் ஏமாற்றுபவராகவும் திருடுபவராகவும் கருதப்படுவார் (அபூ தாஆத்).

இறைத்தூதர் ﷺ அவர்கள் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை, மாறாக, மிகவும் தெளிவுபடுத்தியும் உள்ளார்கள், ஆளுநர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரைப்பற்றி நிம்மதி பெற்றவராக இருக்கவேண்டும். எவர் ஒருவர் தன்னுடைய சொத்தை விட்டுச்சென்றாரோ அது வாரிசுதாரர்களுக்கானதாக ஆகிவிடும், எவர் ஒருவர் சிறுவயதான வலிமையற்ற மக்களை விட்டுச்சென்றாரோ அவர்களைப் பராமரிப்பதும் பாதுகாப்பதும் அச்சின் பொறுப்பாகும்.

* * *